

[12th March 1954]

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" It is not as if I appreciate or support all that the hon. Member has said. I do not have any desire to support what all he has said."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—" You must condemn him."

SRI M. KALYANASUNDARAM :—" The hon. the Chief Minister cannot suggest to me what I should do based on his feeling. At the same time, I wish to state that every Member is bound to respect the Chair. We are certainly bound to respect the Chair. From this point of view, I do not appreciate the statements made by the hon. Member."

MR. SPEAKER :—" ஸ்ரீ ரத்தினம் அவர்கள் சென்ற சனிக்கிழமை 6-ம் தேதியன்று பேசியதாவது : 5 நாட்கள் பட்ஜெட் மீது விவாதம் நடக்கிறது. ஆனால் நாட்டில் நலிவுற்று மிகவும் கேவலமாகக் கருதப்பட்டு வருகிற தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினரின் பிரதிநிதியும் ஷெட்யூல்டு காஸ்ட் வகுப்பினர் சம்மேளத்தின் அங்கத்தினருமான எனக்கு இந்த விவாதத்தில் பேசுவதற்கு அவகாசம் அளிக்கப்படவில்லை. கனம் சபாநாயகர் அவர்களை நான் பலமுறைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்த போதிலும் பேசுவதற்கு எனக்குச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்படவில்லை."

" நீங்கள் மேற்குறித்த விஷயங்களைச் சொன்னது சரியா என்று கேட்கிறேன்."

" He has asked, 'Is it just?' He has suggested that I have not acted justly. That is what is meant by his statement."

SRI M. KALYANASUNDRAM :—" The hon. Member wants to make a statement to the Chair. He may be given a chance, Sir."

MR. SPEAKER :—" I have no objection. Let him make his statement."

SRI A. RATNAM :—" கனம் சபாநாயகர் அவர்களை நான் இன்று இந்தச் சபையிலே நடந்து கொண்ட முறையைப் பற்றி நான் மிகமிக வருத்தப்படுகிறேன்."

MR. SPEAKER :—" The matter is closed now."

V.—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1954-55.

DEMAND I—LAND REVENUE DEPARTMENT.

11-20
a.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER :—" Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department'."

MR. SPEAKER :—" Motion moved—

'That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department.'
I have allotted two hours for this Demand."

12th March 1954]

* **SRI S. RAMALINGAM** :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே என் வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்—

‘That the allotment of Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’

I want to discuss the failure of the Government (a) in not bringing land reform, (b) in not amending the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act so as to include all Inam Estates under the purview of the Act, and (c) in not amending the Tanjore Tenants and Pannaiyals Protection Act so to increase the waram to 55 per cent from 40 per cent and remove the exemption given to landowners who hold less than one veli.

“என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். 3 வருஷ காலமாக சர்க்கார் நிலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வருவதற்காக கவனம் செலுத்தி வருகின்றோம் அதற்காக தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகின்றோம் என்று வாக்குறுதியும் கொடுத்துள்ளார்கள். சட்ட சபையை ஆரம்பிக்கும் காலத்தில் முதன் முதலாக சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கை உணவுக்கட்டுப்பாடு, அடுத்த நடவடிக்கையாக நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவருவது தான், அதுதான் எங்களுடைய கடமை என்று சொன்னதை அவர்கள் கவனத்துக்குக் கொண்டுவருகிறேன். அப்படிச் சொன்ன வாக்குறுதி இன்னும் நிறைவேற்றப் படவில்லை. பல ஜில்லாக்களில் பல்லாயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் பல கஷ்டங்களுக்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் குத்தகைத் தொகையை சரியாகக் கட்டுவதற்கு முடியாத நிலையில் இருப்பதால் இந்த நிலச்சுவாந் தார்களினால் பலவித நிர்ப்பந்தங்களுக்குள்ளாகி நிலத்தை விட்டு அப்புறப் படுத்தப்பட்டுள்ளார்கள். சென்ற பட்ஜெட் பொது விவாதத்தின் போது பல அங்கத்தினர்கள் இதைப்பற்றி பேசியுள்ளார்கள்.

“இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பொண்ணாடம் என்ற இடத்தில் நெல் பாக்கி பூராவும் வசூலிப்பதற்காக நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு போலீஸ் காரர்களும் உடந்தையாக இருந்து விவசாயிகளை மிகக் கொடுமைப் படுத்தி யுள்ளார்கள். திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் பாப்பாங்குளம் என்ற இடத்தில் 1,500 விவசாயிகள் மிகவும் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு, இந்த நிலச்சுவாந் தார்களினால் பலர் வெளியேற்றப்பட்டும் இருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி எங்கள் கட்சிக்கு ஒரு தந்தியும் வந்திருக்கிறது. இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் பெருவாரியான விவசாயிகள் இந்த நிலையில்லா என்றால் நிலைமை இன்னும் மோசமாக ஆகும் ஆகையால் சர்க்கார் நிலச்சீர்திருத்தம் செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கை செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

“ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் அமுலில் வந்து 5, 6 வருஷங்கள் ஆகியும் இன்னும் விவசாயிகள் கஷ்டம் தீர்ந்தபாடில்லை. பல ஜமீன்தார்கள் குடியானவர்கள் சாகுபடி செய்த நிலங்களை தங்கள் பண்ணை நிலம் (Ryoti land) என்று கூறி தாங்களே பட்டா வாங்கி இருக்கிறார்கள், நடைமுறையிலே விவசாயிகளுக்கு ஒருவிதமான நன்மையும் ஏற்படாமல், பெருவாரியானவர்கள் கஷ்டத்திற்குள்ளாகி இருக்கிறார்கள். குடியானவர்களுக்குப் பட்டா கிடைத்து இருந்தால் அதை எதிர்த்து ஜமீன்தார்கள் பலர் ஹைகோர்ட்டிலும், சப்ரீம் கோர்ட்டிலும் தாபா செய்து இருக்கின்றார்கள். மேலும் ஜமீன் கிராமத்தில் சர்க்கார் வரி போட வேண்டுமானால் எஸ்டேட் நிலம் என்னதரம் இருக்கின்றதோ அதே தரத்தில் உள்ள ரயத்தவாரி நிலத்திற்கு என்ன வரி விதிக்கப்படுகின்றதோ அந்த வரியை வசூலிக்கவேண்டும் என்று சட்டம் இருந்தும் சர்க்கார் அந்த ஜில்லாவில் உள்ள அதிகப் பட்ச வரியை நிர்ணயித்து இருக்கின்றார்கள். அநேகமாக ஜமீன் எஸ்டேட் நிலம் மகாமட்டமான நிலமாகத்தான் இருக்கும். பாசன வசதி இருக்காது.

[Sri S. Ramalingam]

[12th March 1954]

11-25 மராமத்து முதலிய போதிய வசதி இருக்காது. இந்த நிலைமையிலும்
a.m. அதிக பட்ச வரி விதித்து இருக்கின்றார்கள். இதை ஆட்சேபித்து தஞ்சை
வூரில் உள்ள எஸ்டேட் விவசாயிகள் ஹை கோர்ட்டில் தாவா செய்து
இருந்தார்கள். ஹை கோர்ட்டார் அதிக பட்ச வரி விதிப்பது தப்பு.
எஸ்டேட் நிலம் எந்தத் தரம் இருக்கிறதோ அதே தரம் உள்ள அக்கம்
பக்கத்தில் உள்ள ரயத்வாரி நிலத்திற்கு என்ன வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டதோ
அதே வரியை தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு பிறப்பித்
துள்ளார்கள்.

“சென்ற 4, 5 வருஷங்களில் சர்க்கார் விவசாயிகளிடம் அதிகப் படியாக
ஏதாவது வரி வசூல் செய்திருந்தால் அதைக் கணக்குப் பார்த்து
அவர்களுக்கு திருப்பிக்கொடுக்கவேண்டும். அல்லது அடுத்த வருஷத்திலாவது
அதை சரிக்கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். தலை முறை தலைமுறையாக சாகுபடி
செய்து கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் இப்பொழுது மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தினால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான
லாபமும் கிடைப்பது என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுக்கு நன்மை செய்
வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு சர்க்காரை நான் கேட்டுக்
கொள்ளுகிறேன்.

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

“ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் எல்லா இனம் எஸ்டேட்டுகளையும்
கொண்டுவரவேண்டும். Estate Land Act-ல் கண்டுள்ள பல definition
குடும்பமும் இருப்பதால், இனத்தார்கள் ஆயிரக்கணக்கான கேஸ்களை High
Court-க்கும் Supreme Court-க்கும் எடுத்துக்கொண்டுபோய் குடியானவர்க்
களுக்குத் தெரியாமலேயே தங்களுக்குச் சாதகமான தீர்ப்புகளை வாங்கிக்
கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். இந்தத் தீர்ப்புக்களின் காரணமாக, ஏற்கனவே
Rent Reduction Act-ன்படி வரி குறைக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும், வரியை
உயர்த்தி வசூல்செய்கின்றார்கள். சட்டத்திற்கு விரோதமாகக் கூட அதிகமான
வரி வசூலிப்பதற்கு இனத்தார்கள் முயற்சி செய்வதால் விவசாயிகள் மிகவும்
கஷ்டப்படுகிறார்கள். சென்ற சட்டசபைக்கூட்டத்தில் எல்லா இனம் கிராம
ங்களையும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ்க்கொண்டு வரவேண்டுமென்று
ஒரு யோசனை கொண்டுவந்தபொழுது அதைப்பற்றி யோசனை செய்வதாக
கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள்.
ஏற்கனவே, Composite State அசெம்பிளியில் ஸ்ரீ லட்சுணா அவர்கள்
இதைப்பற்றி ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கூறிய
பொழுது, எல்லா இனங்களையும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ்
கொண்டுவர முயற்சிப்பதாக கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் சொல்லிய
தின்பேரில், அந்தத்திருத்தம் கைவிடப்பட்டது. பின்பு கனம் அங்கத்தினர்
ஸ்ரீ ஆதிதன் இது சம்பந்தமாகக் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு பதில் அளிக்கும்
பொழுது, இந்த மாதிரி திருத்தம் ஒன்றும் சர்க்கார் கவனத்திலில்லை
என்று பதில் சொல்லப்பட்டது. அப்பொழுது சொல்லிய தொன்று. இப்
பொழுது சொல்லுவ தொன்று, இந்தமாதிரி வருஷத்துக்கு வருஷம்
சர்க்கார் கொள்கை மாறுவது நல்லதல்ல. எல்லா இனங்களையும் ஜமீன்
ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து விவசாயிகளுக்குப் பரிபூரண உதவி
அளிக்கவேண்டும். வேண்டுமானால் கிராமங்களிலிருக்கக்கூடிய Service
இனங்களுக்கு விலக்களிக்கலாம். கிராமங்களிலுள்ள வண்ணான், பரிகாரி
முதலிய தொழிலாளிகளுக்கு சில இனங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
அந்தத் தொழிலாளிகள் தாங்களே சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கும்
இனம் நிலங்களுக்கு அவர்கள்பேரில் ரயத்வாரி பட்டா செய்து கொடுத்து
அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவேண்டும். மேலும், கோயில் இனம்
களையும் பண்டார சன்னதிகளின் இனங்களையும் அவர்களுக்கு நஷ்டஈடு
கொடுத்து விட்டு, இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரவேண்டும். இவர்கள்
நிலத்துக்கே போகாமல் சாகுபடி செய்யும் குடியானவனைக் கஷ்டப்படுத்தி
அவர்களுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கக்கூடிய வாரத்தையும் சரண்டி
விடுகிறார்கள். தஞ்சாவூர் Tuberculosis ஆஸ்பத்திரிக்காகக் கூட பல
பணக்காரர்கள் இனமாக நிலங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சில பள்ளிக்
கூடங்கள் போன்ற ஸ்தாபனங்களுக்கும் இனமாக நிலங்களிருக்கின்றன.
ரயத்வாரியின்கீழ் இனமாகக் கொடுக்கப்பட்ட நிலங்கள் அல்லாமல் இனம்
எஸ்டேட்களை இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவந்து அவர்களுக்கு நஷ்ட

12th March 1954] [Sri S. Ramalingam]

ஈடு கொடுத்து விட்டால் அந்தப்பணத்தைக்கொண்டு அந்த ஸ்தாபனங்களை பராமரிக்கலாம். ஆகவே எல்லா இனும் எஸ்டேட்டுகளையும் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவருவதற்கு சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக, தஞ்சாவூர் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச்சட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். இந்தச்சட்டத்தின்படி குடியானவர்களுக்கு 40 சத விகித வாரமும் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு 60 சத விகித வாரமும் கிடைக்கிறது. குடியானவர்களுக்குக் கிடைக்கும் 40 சத விகித வாரம் மிகவும் குறைவு. இந்தச் சட்டம் சட்ட சபையில் விவாதிக்கப்பட்டுவருது குடியானவர்களின் வாரத்தை அதிகரிக்கவேண்டுமென்று ஒரு திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்பொழுது, அன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமை அப்படியே நீடிக்கட்டும். **Statusquo maintain** செய்யலாம். உடனடியாகத் திருத்தம் வேண்டாம். பிறகு விவசாயிகள் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறார்களோ, நிலச்சுவான்தார்கள் எப்படி நடந்துகொள்ளுகிறார்கள் என்று பரிசீலித்து அதற்குத் தகுந்தபடி வாரத்தை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய திருத்தங்கள் கொண்டுவரப்படும் என்று சர்க்கார் தரப்பில் வாக்குறுதி அளிக்கப்பட்டது. நமது முதல் அமைச்சர் தஞ்சாவூருக்கு விஜயம் செய்தபொழுது நிலச்சுவான்தார்கள் கூட்டத்திலும் விவசாயிகள் கூட்டத்திலும் பேசினார். அவர் ‘இப்பொழுது கொடுக்கும் 40 சத விகித வாரத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின்படி நடந்துக்கொண்டு அதைச் சரிவர அமல் நடத்துவதற்கு ஒத்துழைக்க வேண்டும். நிலைமையை அனுசரித்து காலா காலத்தில் வாரத்தை உயர்த்த சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கும்’ என்று விவசாயிகளிடம் கூறினார் அதன்படியே விவசாயிகளும் இந்தச் சட்டத்தின் **Spirit-ஐ** அனுசரித்து நடந்து கொண்டார்கள். தங்களுக்குக் கிடைக்கும் 40 சத விகித வாரத்தில் பண்ணையாள்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நியாயமான கூலியையும் கொடுத்துக்கொண்டு வருகின்றார்கள். கனம் முதல் மந்திரி விரும்பியபடியே விவசாயிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் இன்றைக்குச் சாகுபடி செலவும் அதிகமாயிருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் **Subsidy** கொடுத்த காலத்தில் உரத்தின் விலை குறைவாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது சர்க்கார் உரத்தை வாங்கி அதே விலைக்கு விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கடனாக வாங்கும் உரத்துக்கு வட்டியும் வாங்குகின்றார்கள். இப்படியாக சாகுபடிச் செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகையால் 40 சத விகித வாரத்தை வைத்துக்கொண்டு குடியானவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து 1½ வருஷ காலமாகியும் குடியானவர்களின் வாரம் இன்னும் உயர்த்தப்படவில்லை. அவர்களின் வாரத்தை 40 சத விகிதத்திலிருந்து 55 சத விகிதம் உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய திருத்தங்கள் இந்தப் பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தில் கொண்டு வரவேண்டும்.

“ அடுத்தபடியாக, ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் இந்தச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தை சட்டசபையின் முன் கொண்டுவரும்பொழுதே இந்தச் சலுகை காட்டக்கூடாது என்று எதிர்க்கட்சியினர்கள் கூறினார்கள். ஒரு வேலிக்குக் குறைவாக நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார்கள் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் வராததால், அவர்கள் தங்கள் நிலங்களிலுள்ள விவசாயிகளை மிகவும் கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். வருஷா வருஷம் இஷ்டப்படி குடியானவர்களை மாற்றுகிறார்கள். ஒரே இடத்தில், மற்ற விவசாயிகளுக்கு 40 சத விகிதம் வாரம் கிடைக்கும்பொழுது ஒரு வேலிக்குக் குறைந்த நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தாரின் கீழுள்ள விவசாயிகளுக்கு அந்த வாரம்கூட கிடைக்கவில்லை. அதனால் கிராமங்களில் ஒற்றுமை குலைந்து சர்வர்கள் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் ஒரு வேலிக்குக்கீழ் நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தார்களையும் இந்தச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவர இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் பிரேரேபிக்கிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the allotment of Rs. 76,42,100 under Demand I—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100.’ ”

[12th March 1954]

11-35
a.m.

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, while generally supporting the arguments adduced by Mr. Ramalingam, I wish to expatiate on the cut motion which stands in my name. I have given notice of the cut motion to discuss the inordinate delay in azmaish work in Chingleput district and to urge the grant of remission of kist due to pests affecting crops. To start with, there is a printer's devil. In my cut motion in the printed list of cut motions, the word 'paimash' is printed for the word 'azmaish'. Azmaish is a strange phenomenon which even the Revenue officials have not understood properly. Azmaish work is that work which expects the revenue official to go into the respective villages before the harvest season and find out what exactly is the outturn of the crop in the district. If there is cent per cent crop, it is said to be one rupee outturn. If there is failure of crop due to want of rain or facilities that are provided by the Government or due to unprecedented havoc or ravage caused by pests, the crop outturns are said to be below four annas, between four annas and eight annas, over eight annas and so on and remission granted in proportion to the crop outturn. I have been urging District Officers in Chingleput that, in view of the great havoc caused by pests, they should not wait for instructions from the Board of Revenue or from the Government, but take the initiative, go to the villages and assess the crop outturn. But they have been turning a deaf ear to it. They have got their own practical difficulties in such work. I have the pleasure of raising this subject on the floor of this House not for getting newspaper publicity but for bringing to the notice of the Government the inordinate delay on the part of district officials, and the apathetic treatment which the Members of this House get from those officials. To put it a little more precisely, the officials were saying 'மலையிலே விளைந்த நெல்லா அலும், உரலில் குத்தப்பட வேண்டியதுதான்,' One district official has got the audacity to say when I, a Member representing seventy-five thousand voters and duly elected by them, not improperly but properly was expatiating on the difficulties experienced by cultivators : 'This kind of vituperative propaganda inside the House is not going to redress your grievances. After all we, the district officers, have got to come to the aid of ryots and not the Member representing the constituency.' If that is the attitude of the inhuman and inconsiderate officers of the Revenue Department, how can there be justice to the people? I had the opportunity of discussing this matter with the ryots in a conference recently. I told them that the district officials would be instructed by the Revenue Minister to do the azmaish work in proper time. But it was not proper time, because the crops have been harvested. There is only muddy earth in the fields and nothing could be assessed now. On the top of it, the officials are forcibly collecting the kist and they have collected almost to the last pie. There are three more instalments of kist collection. The object of my giving notice of a cut motion is to request the Government to grant remission by cancelling the collection of at least one instalment of kist.

1 4 0
a.m.

“ The havoc caused by pests is of such magnitude that this Government would be doing the right thing and they would also

12th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

be justified in doing so, if they order remission of land revenue in the three taluks of Chingleput, Conjeevaram and Maduranthakam which have been singularly affected in my district. I am sorry to say that our appeals to the authorities concerned have not had the desired effect. Remission of land revenue had not been ordered. At least now, when the havoc caused by these pests is so great, will the Hon. Minister for Land Revenue issue strict instructions to district officials to carry out their work properly. I have noticed from personal experience that district officials are thinking that they are demi-gods and do not pay any heed to the representation of us, Member of the Legislative Assembly representing 75,000 voters and who have been elected to this House by proper and not improper means.

“ There is one more aspect on which I want to dilate here. The grant of pattas for poramboke lands has been a question which has been hanging fire for a long time. There are vast stretches of land, I mean poramboke land, in our districts, which have been cultivated by landless poor by their sweat and toil and brought up to the level of other fertile lands. Under the Grow More Food Scheme, even though perceptible improvements in regard to increasing the fertility of our soil have not been effected, many of the landless poor have been benefited. Now this Government, I might say, this inhuman Government, have stepped into these lands, destroyed the crops with the help of unruly bulls and that too just before the harvest season. The entire crop has been ravaged in my district. There are hundreds of such instances. They have been brought to the notice of the district officials and Government. But they turned a deaf ear to our representations. Our grievances have not been redressed. I brought to the notice of the Hon. Minister for Land Revenue one specific instance. Still no action has been taken on it. We have got a system of hierarchy where the revenue officials are demi-gods in the districts. If the karnam puts up a ‘hookum’, the Revenue Inspector says ‘O.K.’ The Tahsildar usually backs up the Revenue Inspector and the Collector sees no cause to interfere with the decision of the Tahsildar. If we approach the Revenue Board or Government, they are incapacitated. The usual reply received is: ‘Government do not see any reason why they should interfere with the decision of the Collector.’ This is the sorry state of affairs in the Revenue Department. Even petty officials like the Revenue Inspector and the karnam think they are demi-gods. I shall cite a particular instance.

“ There is an ‘adangal’ in a village in Chingleput taluk. There is one piece of land in that village which has been classified as ‘poramboke.’ But the Revenue Inspector has erroneously copied in the ‘adangal’ that the land could be made use of for public purposes. Even now the entry to that effect is there. I throw a challenge to Government. Let them call for that document. Let them not call for a report, because the revenue officials will send a lifeless report on which you will have to rely for your rulings. Call for the document and then you will find out that

[Sri K. Vinayakam]

[12th March 1954]

it is a poramboke land which the landless poor has cultivated and improved. But because of the erroneous entry in the 'adangal' by the Revenue Inspector, the poor man who had been cultivating it all along is now ousted and the land has now been declared fit for public use. Appeals have been made to the Collector. But what is the use? The Collector says he cannot interfere with the rulings of the Tahsildar who had given the ruling on the report of the same Revenue Inspector. Such kind of egregious injustice done to the ryots in the villages by these revenue officials is beyond description. I brought instances of this sort to the notice of Government during the last Budget discussion but the Hon. Minister for Land Revenue said that I was bringing in hard cases for solution. I have now referred to a particular case. It is not a hard case. I would request the Hon. Minister to look into the matter and do the needful.

"The zamin system which was in vogue till recently in Maduranthakam taluk has now been abolished. I would request that the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act may be extended to the taluks of Chingleput, Conjeevaram, Maduranthakam and other taluks where there has been trouble between the landlord and the tenant. I would request the Government to consider this question seriously. After abolition of zamindari system many of the villages in my district, I mean, Chingleput district have not been surveyed yet. I would request Government to complete the survey work that is pending. I would request the Hon. Minister to look into specific instances brought to his notice for proper solution.

"For the reasons mentioned above I still persist that the cut-motion standing in the name of Sri Ramalingam should be passed by this House."

11-45
a.m.

* **SRI P. CHELLATHURAI** :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின்முன்பு சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த ரெவினியூ மானியத்தை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். கடந்த பல ஆண்டுகளாக நாட்டில் பஞ்சம் ஏற்பட்டு இந்த ஆண்டு கால மழை பெய்து கணமாய்களில் தண்ணீர் நிரம்பியும்கூட நாட்டில் பல பாகங்களில் பூச்சிகளின் தொல்லையினால் பயிர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் எனது தொகுதியாகிய திருவாடானை தாலுகாவில் பூச்சிகளால் வெள்ளாண்மை மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆண்டு வரி வசூலில் அந்தத் தொகுதிக்கும் பொதுவாக ராமநாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

"பொதுவாக ரெவினியூ இலாக்காவில் மாத்திரம் அல்லாமல் மற்ற இலாகாக்களிலும் நிர்வாகச் செலவு மிகவும் அதிகமாக ஏற்பட்டு வருகிறது. அதிகம் ஏற்படுவதோடு அல்லாமல் பணச் செலவாகும் அளவிற்கு நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் அங்கு ஊழல் மலிந்து இருக்கிறது. அதைக் கண்டு பிடிப்பதற்கு அந்தக் காலத்தில் அரசர்கள் மாறு வேடம் தாங்கி நாட்டில் உலாவி வந்ததுபோல் இப்பொழுதும் நமது மதிப்பிற்குரிய மந்திரிகளும் மாறு வேடம் தாங்கி மாதம் ஒரு முறையாவது நாட்டில் பல பகுதிகளுக்கு சென்று அதிகாரிகள் மக்களிடத்தில் எந்த முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை கண்டு பிடிக்க முயற்சித்தால் அது நல்ல பலனை கொடுக்கும் என்று நான் என்னுடைய யோசனையைச் சொல்லுகிறேன். நான் சொல்வது வேடிக்கை

12th March 1954] [Sri P. Chellathurai]

யாகத் தோன்றினாலும் கூட நடைமுறையில் அது அசாத்தியமானது ஒன்றும் இல்லை. சமீபத்தில் பீகார் மாகாணத்தில் ஒரு மந்திரியார் அவர்கள் அதிகாரிகள் ஒழுங்காக நடந்து கொள்ளுகிறார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டி மாறுவேடம் தாங்கி போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் தவறுதலாக நடந்து கொண்டதை அவர் கண்டு பிடித்து அவருக்கு தக்க வகையில் தண்டனை கொடுத்திருக்கிறார் என்பதை பத்திரிகை வாயிலாக நாம் எல்லோரும் படித்தோம்.

“நாட்டில் விவசாயம் நடைபெறுவதில் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும் என்று ஒரு பெரும் தொகை ஒதுக்கி இருப்பினும் கூட அப்படி ஒதுக்கப்பட்ட தொகை தக்க காலத்தில் அதாவது விவசாயிகள் தங்கள் தொழில் நடைபெறும் காலத்தில், அவர்களுடைய கைக்குப் போய் சேறுகிறதா என்று பார்த்தால் இல்லையென்று தான் சொல்லவேண்டும். பல தடவை இதைப் பற்றி இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆகவே அப்படி ஒதுக்கப்படும் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் பணம் நல்ல முறையில் தக்க காலத்தில் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதை கண்காணிக்கும் பொறுப்பு சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. அதிகாரிகள் நல்ல முறையில் நடந்து கொள்ளா விட்டால் அரசாங்கம் என்ன செய்யமுடியும், அவர்கள் தட்டிக் கழிக்க முடியாது என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

“ராமனாதபுரம் ஜில்லா திருவாடரணை தாலுக்காவிற்கு நீர்ப்பாசன வசதி எதுவும் இது வரையில் செய்துகொடுக்கப்படவில்லை. நான் முன்பு சொன்னது போல் ராயலஜிமையைப்போல் ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக திருவாடரணை தாலுக்காவில் நீர்ப்பாசனம் இல்லாத காரணத்தால் அங்குள்ள வர்கள் மிகவும் ஏழ்மையான நிலையை அடைந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் தஞ்சை ஜில்லா போன்ற பகுதிகளுக்குப் போகிறார்கள். அது போல் மற்றும் இலங்கை முதலிய பக்கத்தில் இருக்கும் நாடுகளுக்கும் தங்களுடைய உயிரை பணயம்வைத்து சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த நிலை மாறவேண்டுமென்றால் கண்டிப்பாக இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இல்லாவிட்டாலும் அடுத்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு அதிகப்படியான பணம் ஒதுக்கி பலன் கொடுக்கக்கூடிய கல்லாறு திட்டத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“ராமனாதபுரம் ஜில்லா கடற்கரையோரத்தில் இருக்கும் மீன் பிடிக்கும் தொழிலாளர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தக்க வகையில் அவர்களுக்கு வலை பின்னுவதற்கும் நல்ல தூல் கிடைப்பது இல்லை. மற்றும் வலைகளை உலர வைப்பதற்கும் இடம் இல்லை. அதற்காகவும் இடம் கொடுத்து உதவவேண்டும். அவர்கள் குடியிருப்பதற்கு வீடு இல்லை. அதையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும். இதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும்.

“அத்துடன் கெஜட் பதிலில்லாத உத்யோகஸ்தர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாய் இருந்து கொண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் தவறுதலாக ஏதாவது நடந்துகொண்டு அதைத் தெரிந்து என் போன்றவர்கள் கேட்டால் ‘அரசாங்கம் கொடுக்கும் சம்பளம் போதவில்லை; ஆகையினால் ஏதாவது வேறு வகையில் சரி செய்துகொண்டால் தான் வாழ்க்கையை நல்ல முறையில் நடத்த முடியும்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். அதை ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவர்கள் சொல்வதில் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. ஆகவே பெருந் தொகையை சம்பளமாக பெறக்கூடிய அதிகாரிகளின் சம்பளத்தை குறைத்துக் குறைவாகச் சம்பளம் பெறக்கூடிய குமாஸ்தாக்களுக்கும் அவர்களைப் போன்றவர்களுக்கும் சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தவேண்டும். இதை நான் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

“இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு அதிகமாக நீர்ப்பாசன வசதி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. அதனால் அவர்கள் இரண்டு போகம் மூன்று போகம் சாகுபடி செய்கிறார்கள். அவ்விதம் அவர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கவேண்டாம் என்பது எனது கோரிக்கை அல்ல. அங்கே மூன்று போகத்திற்குக் கொடுப்பதை நிறுத்தி இரண்டு போகத்திற்கு மட்டும் கொடுத்து

[Sri P. Chellathurai]

[12th March 1954]

விட்டு ஒரு போகத் தண்ணீரை ராமனாதபுரம் ஜில்லாவில் திருவாடானை தாலுக்காவிற்கு அந்தத் தண்ணீரை கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அதற்குவேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது வைகைத் திட்டம் என்று ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தால் நன்மை பெறப் போகிற பகுதிகள் எது என்று இன்னும் திட்ட வட்டமாக அரசாங்கம் ஒரு முடிவும் செய்யவில்லை என்று நான் அறிகிறேன். இந்த வைகையில் அணைகட்டுவதால் ஏற்கனவே சில பிரதேசங்களில் குறிப்பாக ராமனாதபுரம் ஜில்லா, பரமக்குடி, முதுகனத்தூர், சிவகங்கை, திருவாடானைத் தாலுக்கா பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் கிடைத்துக்கொண்டிருந்தது. இந்த வைகை அணை கட்டுவதால் அந்தப் பகுதி மக்கள் எல்லோரும் முன்பு கிடைத்துக்கொண்டு வந்த தண்ணீர் கிடைக்காமல் போய் விடுமோ என்ற பயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் பயப் படுவதற்குக் காரணம் எதுவும் இல்லை என்று அவர்களுடைய சந்தேகம் போகும் வகையில் அரசாங்கம் ஒரு திட்ட வட்டமான அறிக்கையை வெளியிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன் வைகைத் திட்டத்தால் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கும் திருவாடானை தொகுதி பலன் அடையும் வகையில் அரசாங்கம் அந்தத் திட்டத்தை ஆக்குதல் வேண்டும் என்று நான் அரசாங்கத்தைக்கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

“எங்கள் தாலுக்காவில் தொண்டி என்ற ஒரு நகரம் இருக்கிறது. புண்டைய காலத்தில் அது ஒரு துறைமுகப்பட்டணமாக இருந்தது. அதற்கு ஒரு தொகையை ஒதுக்கி அந்தத் துறைமுகத்தை விஸ்தரித்து மதுரையிலிருந்து தொண்டி துறைமுகம் வரையில் ரயில் போக்கு வரத்து உண்டாக்கிக் கொடுத்தால் அந்த ஜில்லாவில் இருக்கும் பொருளாதார நெருக்கடியை மிகுதியாகச் சமாளிக்க முடியும் என்பது எனது எண்ணம் விரும்பும்படி. திருவாடானை தாலுக்காவில் பல நகரங்களும் கிராமங்களும் இருப்பினும் அங்கு மின்சாரவசதி இதுவரையில் செய்து கொடுக்காமல் இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். அரசாங்கம் பெரும் தொகையை தனிப்பட்ட மின்சார கம்பெனிக்குக் கடனாகக் கொடுக்கப்போகிறார்கள் என்று அறிகின்றேன். அந்தப் பணத்தையெல்லாம் எந்தவகையில் செலவு செய்யவேண்டும் என்று அரசாங்கம் ஒரு நிபந்தனை போட்டால் அது மிகவும் நல்லதாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அத்துடன் ராமனாதபுரத்திலுள்ள மாஜி ஜமீன் பிரதேசங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் சீர்திருத்தவேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்து. கலெக்டரின் அதிகாரத்தின் கீழ் ஒரு அதிகாரியை அரசாங்கம் நியமித்து அவர் 1951-ம் வருஷம் ஒரு ரிப்போர்ட்டு கொடுத்திருக்கிறார். அந்த ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு ராமனாதபுரம் ஜில்லாவிற்கு சீர்திருத்தம் செய்ய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமருகிறேன்.”

11-55
a.m.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, I support the views expressed by the hon. Member Sri Ramalingam regarding land reform. The urgent question is, under the Madras Estates Abolition Act, all estates have been abolished except the inams defined under the 1936 Amendment Act. It is high time to abolish all these inam estates also and bring one uniform land legislation for the State as a whole. No doubt, for a long time, our people have been expecting revolutionary changes by way of land reforms. But they are consistently and successfully postponed. People think absentee landlordism would be abolished soon and the tiller of the soil would be made the owner of the soil also. But, I do not know why inordinate delay is caused in moving towards these reforms which are sure to ensure the prosperity of the State as a whole. Incidentally, I wish to point out one anomaly that has arisen after 1948. After the Estates

12th March 1954] [Sri P. Rangaswami Reddiar]

Abolition Act had been passed, no amendment was made to the Court Fees Act. Under the Court Fees Act, suits relating to lands in ryotwari areas are classified separately from suits relating to lands in the estates. Now, after the abolition of the estates, no estate exists so far as the suits are concerned. Therefore, for the purpose of Court fees, an amendment should be made and this anomaly should be removed whether it falls under ryotwari classification or not. The Hon. the Minister for Finance has observed in his speech that land revenue which is still one of our major sources of income may be expected to come in without default. Of course, that is wishful thinking. I wish to point out the hardship experienced by ryots in certain districts. I am told that in Tanjore district, kist collection commences only from 1st February. Usually, in the month of January, the ryots harvest their crops and realise their profits. It is too early to expect them to pay the kist in the beginning of the year. Just like the practice prevailing in Tanjore, in other places also, kist may be collected from the 1st February so that the ryots may easily pay without any hardship and there may not be any necessity for taking any coercive steps to recover the revenue.

“Pattas have not been granted for the past so many years. The practice is whenever a ryot wants patta, he should apply through the karnam in the kist centres and this is a most undesirable practice. It is not commensurate with the payment made by the ryots. After all, the cost of stationery involved in printing and granting pattas is negligible and every year, pattas may be granted either at the beginning or after the collection of kist is over so that the ryot may understand how much kist he has to pay, and what his survey numbers are. This would also incidentally avoid much litigation and confusion in the holding of properties and much fraud might be avoided. Representations have been made previously in this regard. But, one answer was given, viz., that it would involve a lot of stationery and the cost would be heavy and all those who want pattas may apply in the kist centres. I wish to say that it is a necessary thing and pattas should be issued annually. In the collection of land revenue, persons directly involved are the village officers and they say that they have a longstanding grievance. On 7th February 1954, they held a conference at Tiruchirappalli and they have submitted a memorandum. Their main grievance is that their pay should be increased. Their pay was fixed at the lowest minimum in 1919. Subsequently, prices have gone up $3\frac{1}{2}$ to $4\frac{1}{2}$ times. Their pay is still the same and is not commensurate with the work they are expected to do. They say that this is quite unsatisfactory. For certain purposes, that is, for the purpose of discharging their duties, they are classified as whole-time servants but for purposes of pay, they are classified as part-time servants. This is an unsatisfactory state of affairs and should be looked into by the Government.

“The village officers should be paid travelling allowance whenever they are called upon to attend taluk offices and other offices

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [12th March 1954]

on Government duty. Otherwise, they will be greatly inconvenienced as they will not be able to meet the travelling expenses from their poor salary. In all sub-treasuries, arrangements are not made to receive the kist money and other public revenue. I think much waste could be avoided if all the sub-treasuries are authorized to receive not only the kist collections, but also public revenue so that people may not be inconvenienced and made to go to taluk centres for this purpose. If this is done, I am sure, it will result in much saving for the Government also.

“Coming to the question of assignment of lands, almost all the available cultivable lands belonging to the Government have been assigned to political sufferers or to those people who have some influence with the Government. Still, there are some lands and it is desirable for the Government to draw up a comprehensive list showing all the available lands in the State. They should take steps to assign those lands as far as possible to the landless poor people. Now, the position has become worse. If poor people apply for these lands, they are asked to pay the market value which was not the practice when these lands were assigned two or three years back. At that time, these lands were assigned to influential people and political sufferers for a nominal cost. When the poor people now approach the Government for assignment of these lands, they are asked to pay heavily. Great dissatisfaction is prevailing among the poor sections of the people with regard to the assignment of lands. If the Government are really interested in promoting the welfare of the people and seeing that lands are assigned to landless poor people, it is not desirable to ask these poor people to pay the market value, especially when in previous years, these lands have been assigned to political sufferers and others at a nominal cost and in some cases, free of cost. Even now, the poor landless people must be assigned these lands at a nominal cost or they may receive annual payments for five or ten years. This is a matter which should engage the attention of the Government and I request them to take this matter into consideration at once.”

12-02
p.m.

* **SRI K. R. VISWANATHAN** :—“கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ மானியத்திற்குப் பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பும் பலதடவைகள் நான் இது விஷயமாகப் பேசியிருக்கிறேன். ஜமீன் பிராந்தியங்களை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டதிலிருந்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நன்மை ஏற்படுவதற்குப் பதிலாக பல தீமைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ‘எதற்காக ஜமீன்தாரி பிரதேசங்கள் ஒழிக்கப்படவேண்டும்? எதற்காக அந்தப் பிரதேசங்களும் மற்ற ராஜ்யத்தோடு இணையவேண்டுமெனக்கிளர்ச்சியெய்தோம்,’ என்றெல்லாம் அந்தப் பிரதேச மக்கள் வருந்துகிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள கஷ்டங்கள் பல என்று நான் சொன்னேன்.

“முதலாவதாக அந்தப் பிராந்தியங்களிலுள்ள விவசாயிகளுக்குக் கடன் உதவிகளைப் பெறுவதில் மிகுந்த துன்பம் இருக்கிறது. அந்த நிலங்கள் இன்னும் சரியாக சர்வே செய்யப்படாமலிருப்பதால், அதிகாரிகள் அந்த நிலங்களை அடமானமாக ஏற்றுக்கொண்டு கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இது ஒருபுறமிருக்க ஜமீன்தார்களுக்குச் சொந்தமான பல கோயில்களுக்கு நிறைய நிலங்கள் இருக்கின்றன. முன் காலத்தில் அவைகளுக்கு ஜமீன்

12th March 1954] [Sri K. R. Viswanathan]

தார்கள் தர்மகர்த்தாக்களை நியமித்து வந்தார்கள். இந்த தர்ம கர்த்தாக்கள் அந்த நிலங்களை பரிபாலித்து வந்தார்கள். ஆனால் ஜமீன்களை ஜமீன்தார்களின் கைகளிலிருந்து பறிக்கப்பட்டுவிட்டதினால், அவர்கள் இந்தக் கோயில்களுக்கு தற்காலத்தில் தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பது கிடையாது. முன்பு யார் யார் அந்தக் கோவில் நிலங்களை வைத்திருந்தார்களோ அவர்களில் சிலரிடமே அந்த நிலங்கள் தங்கிவிட்டன. சிலர் இரண்டு ஏக்கர், சிலர் பத்து ஏக்கர், சிலர் முப்பது ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காரின் நோக்கம் அவைகளிலிருந்து வரி வசூல் பண்ணுவது ஒன்றாக இருக்கின்றதே தவிர சரியான முறையில் அவைகளின் நிர்வாகம் நடப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாக யில்லை. அப்படி வரி வசூலிக்கும்போது அதிக நிலம் வைத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களிடம் அதிக வரி வசூல் பண்ணுவதற்குப் பதிலாக, குறைந்த பரப்புள்ள நிலங்களுடைய சிறு விவசாயிகளிடத்தில் அந்த நிலங்களின் பூரா வரியையும் வசூலிக்கிறார்கள். அதனால் சிறு விவசாயிகள் ரொம்பவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே ஜமீன்தாரி எஸ்டேட்டுக்களை மிக விரைவில் சர்வே செய்து அங்குள்ள விவசாயிகளின் கஷ்டங்களைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக ரெவின்யூ இலாக்காவில் இருக்கின்ற லஞ்ச ஊழல் எள்ளளவேனும் நீங்கவில்லையென்பதை சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்றையதினம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும்போது, ‘கிராமங்களிலுள்ள கர்ணங்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெற்று வருகிறார்கள். அந்த மாதிரி குறைந்த சம்பளம் வாங்குகிறவர்களிடையே லஞ்ச ஊழல் மலிந்து இருக்கிறது,’ என்று சொன்னதற்கு கர்ணங்களிடத்தில் மாத்திரமில்லை. எங்கும் அந்த ஊழல்தான் இருக்கிறதென்று அமைச்சர் சொன்னார். மற்ற அதிகாரிகளிடத்திலும் லஞ்ச ஊழல் இருக்கிறது. இது உண்மை. உடனடியாக இந்த லஞ்ச ஊழலை ஒழிப்பதற்கு சர்க்கார் முன்வரவேண்டும். அதை விட்டு லஞ்ச ஊழல் இருப்பது சகஜம்தான் என்று சொல்லிக்கொண்டே போனால் அது சரியாகாது. இன்றையதினம் ஒரு விவசாயி நூறு ரூபாய் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால் அவன் இருபத்தைந்து ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. நூறு ரூபாயும் முழுதாக வாங்க முடியவில்லை. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் விவசாயிகளிடம் வாங்கும் பணத்தைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். இது வெளிப்படை இரகசியமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த லஞ்ச ஊழல் அடித்தளத்திலுள்ள பெரும்பாலான விவசாயிகளைப் பாதிப்பதினால் இதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக ஏதாவது வழி வகைகள் செய்வது ரொம்பவும் அவசியம்.

“எனது உடையார்பாளையம் தாலுக்காவைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். முன்பு கணம் மந்திரி அவர்களிடம் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயம்தான் அது. இருந்தும் கணம் மந்திரி அவர்களுக்கு மறுபடியும், அதை ரூபகப்படுத்தவிரும்புகிறேன். எங்கள் தாலுக்காவில் கிணறு வெட்டுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மானியத்தை இவ்வாண்டு வசூல் செய்யாமலிருக்கும்படியாக கேட்டுக்கொண்டோம். கணம் மந்திரியும் எங்கள் விண்ணப்பத்திற்கிணங்கி ‘வசூல் செய்யவேண்டாம்’ என மனமுலவந்து உத்திரவிட்டார்கள். ஆனால் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு அந்த உத்திரவு ரத்து செய்யப்பட்டுவிட்டது. இந்த ஆண்டு முழுவதுமாவது அந்த வசூலை ஒத்திவைக்கவேண்டுமென்று மறுபடி உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக உண்ணுவதற்குக்கூட வழியின்றித் திண்டாடிக் கொண்டிருந்த விவசாயிகளுக்கு இந்த வருஷம்தான் கொஞ்சம் உண்ண உணவாவது கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லவேண்டும். ஆகவே அவர்கள் உண்ணக் கூடிய உணவை சர்க்காருக்கு அழுதுவிட்டால் அவர்கள் உண்ண ஒன்று மின்றி பரிதப்பிப்பார்கள். ஆகவே வசூலை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன்.

“இறுதியாக இன்னொரு விஷயம். தென்னாற்காடு ஜில்லா, விருத்தாசலம் தாலுக்காவில் காவனூர் என்று ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு ஆதாரக் கல்விக்கூடம் ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. “ஆதாரப் பள்ளிக்

[Sri K. R. Viswanathan] [12th March 1954]

கூடங்களை நிறுவுவது, காந்தியக் கொள்கையில் அடங்கியது. நாங்கள் ஆதாரக் கல்விக்காக நிறைய உதவி அளிக்கின்றோம்,' என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடியது இந்த சர்க்கார் சர்க்கார் உத்திரவ 1523-ன் (1949-ம் வருஷம் ஜூன்மீ 11உ) ரெவினியூ இலாக்கா, கிராமங்களில் ஏதாவது புறம் போக்கு நிலம் இருக்குமானால் அதை அந்த கிராமத்திலுள்ள கல்விக் கூடத்திற்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டவட்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஜி.ஒ. 1523-படிதான் பள்ளிக்கூடத்திற்கு நிலம் அளிக்கப்படும்படி அதன் மானேஜர் மனு செய்திருந்தார். அவர் மனுச்செய்து கொண்டு இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேலாகிறது. அவர் கேட்டிருந்த நிலம் பெரிய மிராசதார் ஒருவர் கைப்பற்றில் இருக்கிறது அல்ல. எந்த ஏழை விவசாயிக்கும் சொந்தமானது அல்ல. அப்படியிருந்தும் அந்த நிலத்தை அந்தப் பள்ளிக்கு ஜாரி செய்து கொடுக்கத் தயங்குகிறார்கள். அதற்கு உதவிசெய்யவில்லை. பெரிய மிராசதார்களை ஏழை ஜனங்களிடம் இருக்கும் நிலத்தைக் கோரி விண்ணப்பித்துக் கொண்டு பால் அவர்களுக்கு சாதகமாக சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதாக இருக்கிறதே தவிர ஏழை ஜனங்களுக்கு திட்டவட்டமாக உதவி செய்ய இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. இனிமேலாவது நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

12-12 * SRI O. VENKATASUBBA REDDI: —“ கனம் உதவி சபாநாயகர் p.m. அவர்களே, ரெவினியூ மானியத்திற்கென 76 லட்ச ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கி ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற ஆறு வருஷங்களாகப் பருவ மழை தவறியதால் ஒவ்வொரு விவசாயியும் மேற் கொண்டு கடன் வாங்கிக்கொண்டே போகிறார். இந்த வருஷத்திலும் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டதன் காரணமாக, பயிர்கள் அழிந்து விட்டதென்றே சொல்லலாம். சில இடங்களில் விளைந்துவிட்டதென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்த வரையில், நன்றாக விளைந்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் சென்று பார்த்த இடங்களிலெல்லாம் பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

“ முக்கியமாக, ஜில்லாவிலுள்ள சர்க்காருடைய அலுவல்களெல்லாம், பெரும்பாலும் ரெவினியூ இலாகா அதிகாரிகள் மூலமாகத்தான் நடைபெறுகின்றன. செங்கற்பட்டு ஜில்லாவானது சென்னை நகரத்திற்கு அருகாமையில் இருப்பதால், வெளியூர்களிலிருந்து பிரமுகர்கள் யாராவது வந்தால், உடனே செங்கற்பட்டு ஜில்லா கலெக்டர் ஆகாய விமான நிலையத்திற்குப் போய் வரவேண்டும். மகாபலிபுரம், காஞ்சிபுரம் போன்ற முக்கிய ஸ்தலங்களுக்கு அந்தந்த பிரமுகர்களுடன் ஜில்லா கலெக்டர் அல்லது ரெவினியூ அதிகாரிகள் போய்வரவேண்டியிருக்கிறது. இம்மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் அடிக்கடி நிகழ்ந்துவருகின்றன. ஆகவே, ரெவினியூ அதிகாரிகளுடைய பிரயாணத்திட்டங்களைப் பார்த்தால், பெரும்பாலும் இவ்விதமாக அவர்களுடைய நேரம் செலவழித்து வருவதைக் காணலாம். அதனால், பயிர்கள் பூச்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா, அல்லது ஜலக் குறைவினால் பயிர்களுக்கு பாதகம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று ரெவினியூ அதிகாரிகள் அந்தந்த கிராமங்களுக்குச் சென்று தெரிந்துகொள்வதற்கு அவகாசம் கிடைப்பதில்லை. முக்கியமாக செங்கற்பட்டு ஜில்லாவைப் பொறுத்தமட்டில் இது ஒரு பெரிய தொல்லையாக இருந்துவருகிறது. அதற்காக ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் வேறு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“சென்ற சில வருஷங்களாக மழையின்மையின் காரணமாக விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருப்பதால், அவர்களுடைய நன்மைக்காக கடன் ஒத்திவைப்பு மசோதா கொண்டுவந்தோம். தக்காவிக் கடன், இன்ஜின் வரங்கு வதற்காக கொடுக்கப்பட்ட கடன் போன்ற பல தினுசான கடன்களை விவசாயிகள் வாங்கிவிட்டார்கள். அம்மாதிரி கடன்களையும் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்ற ஏற்பாட்டையும் சர்க்கார் செய்தால் விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

12th March 1954] [Sri O. Venkatasubba Reddi]

“ஹரிஜன சேஷமாபிவிருத்தி இலாகா (Harijan Welfare Department) என்று ஒரு இலாகா நடந்துவருகிறது. இம்மாதிரி ஒரு இலாகா இருக்கிறதே தவிர, அதனால் ஹரிஜனங்களுக்கு வேண்டிய காரியங்கள் விரைவாக கவனிக்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரியவில்லை. முக்கியமாக, 1921-ம் வருஷத்தில் பிரிட்டிஷ் சர்க்கார் இருந்தபோது, எல்லா கிராமங்களுக்கும் ஒரு சுற்றரிக்கை விட்டு, ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் கட்டிக்கொள்ள ஒரு இடத்தை செலக்ட் செய்தார்கள். அந்தந்த கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராம முக்கியஸ்தர்களைக் கொண்டு, அவர்கள் சொன்னபடி அக்காலத்தில் ரெவினியூ அதிகாரிகள் அந்த இடத்தை செலக்ஷன் செய்து கொடுத்துவிட்டார்கள். இப்பொழுது என்ன நடக்கிறதென்றால், அவர்கள் ஏற்கனவே மாமூலாக இருந்துகொண்டிருந்த இடத்திற்கும், இவர்கள் செலக்ஷன் செய்த இடத்திற்கும் குறைந்தது ஒரு மைல் இருக்கும். அவர்கள் அங்கு செல்ல சௌகரியம் இல்லை. ஹரிஜனங்கள் தாங்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கருகிலேயே தங்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று மனுச் செய்து கொண்டு 6 மாதகாலமாகியும் அந்த டிபார்ட்மெண்டு அதைப் பரிசீலனை செய்து, ஏற்கெனவே உங்களுக்கு வேறு ஒரு இடம் இருக்கிறது. ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டுக்குப் போகவேண்டுமென்று உத்தரவு கிடைக்கிறது. இதுதான் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மெண்டு செய்யும் வேலை. ஆகையால், இம்மாதிரி விஷயத்தில் தாசில்தார் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு இரண்டு பர்லாங்கு, ஒரு பர்லாங்கு (minimum distance) ஏற்பாடு செய்து, அதற்குள் இருந்தாலொழிய தூரமாக இருக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் விதி விலக்கு கொடுப்பதற்கு, அவர்கள் இருக்கும் ஜாகாவைக்கு அருகிலேயே மேற்கொண்டு அவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

“சிறு நீர்ப்பாசன (Minor irrigation) விஷயமாக ரெவினியூ இலாகா ஏதோ செய்து கொண்டு வருகிறார்கள். P.W.D.-ஐ எடுத்துக்கொண்டாலும் அவர்கள் முக்கியமாக பங்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மதுராந்தகம் தாலுகாவிலுள்ள எரியானது 1796-ம் வருஷத்தில் கட்டியதாக எனக்கு ஞாபகம். ஏதோ கல்வெட்டிலிருந்து தெரிந்துகொண்டேன். 1938-ம் வருஷத்திலே ஸ்ரீ யாகுப் ஹாசன் சாகிபு பொது மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்தபோது, அங்கு விஷயம் செய்தார். அன்று அங்கு அவர் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, இந்த எரி கட்டிய தேதியிலிருந்து இப்பொழுது 8 அடி தூர்த்துபோயிருக்கிறதென்று சொன்னார். 1938-ம் வருஷத்திலிருந்து இப்பொழுது நடக்கிற 1954-ம் வருஷம் வரையில் அந்த எரியானது குறைந்தது இரண்டடியாவது தூர்த்து போயிருக்கும். அந்த தாலுகாவிலே ஆறு மாதம் பாயக்கூடிய பெரிய எரி அது. இப்பொழுது மூன்று மாதம் கூட பாயவில்லை. இன்று ரெவினியூ இலாகா ஒத்தாசை செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் அதையெல்லாம் ஒன்றும் காதிப் போட்டுக் கொள்வதில்லை. மனுப் போட்டால் பி.டபிள்யூ. டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து உத்தரவு கிடைக்கிறது. அவர்கள் பழைய கணக்கை வைத்து, இந்த எரியினுடைய விஸ்தீரணம், எரியின் ஜலம் பிடிக்கும் அளவு (capacity), பாயக்கூடிய விஸ்தீரணம் எல்லாம் கணக்கிடுவது போதுமான ஜலத்தை அதில் பிடிப்பதற்கு ஒன்றும் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று எழுதிவிடுகிறார்கள். 100 வருஷமாக எரி ஏற்பட்ட காலத்திலே, டிசம்பர் 30-ந் தேதி வரை மழை பெய்யும் காலமாக இருந்திருக்கலாம். அப்பொழுது அந்த எரி 6 மாதம் வரையில் பாயலாம், இப்பொழுது நவம்பர் 1-ந் தேதி மழை இல்லை. 3 மாதம்தான் பாயும். நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி போய்விட்டது. பிப்ரவரியிலும் ஜலம் இல்லை. ஆகவே, ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாது. அதற்காகவே ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலே தாசில்தார் அதிகாரத்தில் ஒவ்வொரு ஆபீசரை வைத்திருக்கிறார்கள். அவரை அழைத்துக்கொண்டு ‘ரீ’ போகிறார்கள். அதன் மூலமாக எந்தந்தக் காரியங்களை முக்கியமாகச் செய்யவேண்டுமோ, அதையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அடுத்தபடியாக ஒவ்வொரு மான்யத்தாலும் பேசுவதற்கு எனக்கு அவகாசம் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்குமாதலால், கல்லி சம்பந்தமாகவும் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

[12th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—“கல்வி மான்யம் விவாதத்திற்கு வரும் போது அப்பொழுது அதைப்பற்றி நீங்கள் பேசலாம். இப்பொழுது ரெவினயு மான்யத்தின் மீதுதான் நீங்கள் பேசலாம்.”

SRI O. VENKATASUBBA REDDI :—“கல்வி சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மட்டும் சொல்லிவிடுகிறேன்.”

DEPUTY SPEAKER :—“கல்வி சம்பந்தமாக இப்பொழுது பேசக் கூடாது. நீங்கள் இப்பொழுது பேசவேண்டிய நேரமும் ஆய்விட்டது.”

* **SRI M. NARAYANA KURUP :—**“Mr. Deputy Speaker, while listening to the budget debate, I had a feeling that the Government are treating these taxation proposals purely as a fiscal measure. They are satisfied if the budget is balanced on the income and expenditure sides. Of course, in our anxiety to have a solvent and stable administration, we sometimes forget the purpose of administration. We all know that the purpose of any Government is to improve the material condition of the people or in other words, the national income of the people and to have an equitable distribution of the existing wealth. Apart from the question of taxation and its being a source of income to the Government, we must view any taxation proposal from the angle as to how far they have been able to reduce the inequality of income among the people.

12-20
P.m.

“Now, Sir, after six years, we have not yet been able to increase the national income. Taken from the recent survey, it is put up at Rs. 264 per capita and they themselves opine that having regard to the prevailing conditions of commodity prices, it cannot be treated as an increase at all.

“Sir, on the question of inequality of wealth, we have the authority of the eminent administrator, Mr. Gorwala, who has said that in the last six years ‘the rich have become richer and the poor have become poorer’. Therefore, on the two basic principles, our administration has completely failed. Why? I would ask. It is because, in the first place the Government have not made any serious attempt to give any incentive to production and in the second place, they have not thought it fit to tackle the inequality of wealth at its root. Sir, we all know that land is the main source from which all our products and all our income come. Therefore, unless we attempt land reform at the first instance, we are not likely to succeed either in our objective to increase production or in our aim to reduce inequality of wealth.

“It is well-known that production in our lands is one of the lowest in the world. It is so, because the tillers of the soil to-day have not got the incentive to work, because they know they are not entitled to the products of their labour. Therefore, it is one of the fundamental problems that we should address ourselves, namely, that the tiller of the soil must be made the owner of the land and in any case, he must have full security of tenure, pending detailed legislation. Sir, agrarian reform has been long in the air, but it has not been attempted so far. Then, unless we replace the

12th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

present system of revenue or tax on land by an agricultural income-tax, the conditions of ryots are not likely to improve. Sir, when all other incomes from production and other sources are treated in a particular way, I do not see the reason why this discrimination should be practised against income from land alone. It is said that if an agricultural income-tax has to take the place of the present land revenue, our whole budget or the whole system of administration has to be revised. Of course, if that is necessary, it must be done. Last year, when the Surcharge Bill was brought by the Government, they took shelter under the excuse that it was a temporary measure. We find this year also that it is a temporary measure. The Government have ample material before them to introduce agricultural income-tax. The lack of experience of the cultivators to keep accounts properly is put forward as an excuse. I submit that it is a silly excuse. When the Sales Tax was first introduced, the same excuse was put forward. Of course, if there is some difficulty at the initial stage, it is likely to settle itself in course of time and the ignorance of the agriculturist to keep accounts cannot be made an excuse for not introducing agricultural income-tax.

“ Then, Sir, the land system should be revolutionised. There should not be any intermediary in between the tiller of the soil and the State and the ceiling must be put on the holding that any one can possess. It is only in that way that we can tackle the question of inequality of wealth at its root and then alone we can achieve the objective.

“ We know that our agriculturists are proverbially indebted. It had been in the same stage for long. In 1937 or so, rural indebtedness ran to the tune of Rs. 900 crores which subsequently went up to Rs. 1,800 crores and came down a little later. It has been stated by those who went into this question that the reduction of debt happens only in respect of the rich and big peasants and the landless labourer and the poor cultivator is still heavily indebted and nothing has been done so far to remove the agricultural indebtedness of this class. Of course, there is the moratorium which is only postponing the evil day. We know the co-operative credit societies to-day are utterly unable to cope up with the situation and meet the demands for rural credit. We find that the Reserve Bank is taking some interest in the matter of affording credit facilities to agriculturists. I would submit that an Agricultural Finance Corporation should be started so that agriculturists may have credit at the proper time and at easy rate of interest. Otherwise, no Agriculturists Relief Act or fixation of interest will help the agriculturists.

“ Sir, in this connexion, I want to say one word with respect to the grant of takkavi loans to agriculturists. Sir, recently, it would appear that in Malabar, the signature or the counter-signature of the janmi has been made a condition precedent for the grant of these loans to the tenants. Nobody who has known the rural conditions of Malabar would have suggested such a thing.

[Sri M. Narayana Kurup] [12th March 1954]

We know that the Malabar Janmi is not at all interested in the actual tiller of the soil. There are janmis who have interests in lands and live far away and probably pay lakhs of rupees as revenue. Such people are not interested in the poor agriculturist getting Rs. 50 or Rs. 60 as loan. Therefore, Sir, I submit that this rule should be modified and the old rule of getting a certificate or recommendation of the village or any other official may be considered as sufficient. Otherwise, the existing position renders ineffective or nugatory the provision relating to takkavi loans in its application to Malabar.

"Then, Sir, I should like to say something on revenue remission. If lands are subject to irrigation facilities, of course, we all know we get regular crops. But in Malabar not an inch of land is irrigated and we have to depend on the monsoon. Last year, there was a general failure of the second crop. That is testified to by the official reports themselves. Still, the revenue remission granted is almost nil. That was because, under the existing rules of remission, if one crop out of two is successfully raised, then that land is not entitled to land-tax remission. I submit that that rule has to be changed. Then there is another difficulty. The lands covered by one survey number may be in possession of different tenants and it may come to 20 or 50 acres. Unless the crop on the entire survey number is lost, no revenue remission is given. That is also a great hardship to the ryots. Sir, this is a hardship not only to the land owner but the actual tenant also. If the tenant loses in the second crop 40 per cent of his produce, still he has to pay the entire rent to the landlord, because he will not be entitled to remission of rent unless land revenue is remitted. Therefore, I submit that these revenue remission rules should be changed and the hardships experienced by tenants should be removed."

The Deputy Speaker sounded the gong and the hon. Member resumed his seat.

12-30
p.m. * SRI V. BALAKRISHNAN :—"கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே! இந்த ரெவினியூ மான்யத்தில் பேசும்போது நான் சொல்ல வேண்டியதை எல்லாம் எனக்கு முன் பேசியுள்ள நண்பர்கள் பேசிவிட்டார்கள். கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் செய்யவேண்டிய அவசியமான காரியங்கள் என்ன என்றுதான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கலெக்டர் முதற்கொண்டு கீழ் உத்தியோகஸ்தர்கள் வரை அவர்களுடைய மனப்பான்மை மாறவேண்டும். இதற்கு முன்பு பேசியவர்கள் இதைப்பற்றி விரிவாக விளக்கிப் பேசிமிருக்கிறார்கள்.

"புதுக்கோட்டையை ஆறு வருடங்களுக்குமுன் சென்னை அரசாங்கத்தோடு இணைக்கும்போது காவேரியாற்றை அங்கு கொண்டுவரப் போவதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். அதனால் மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் என்றார்கள். ஆனால் காவேரி வருவது சாத்தியமில்லை என்று இப்பொழுது விளக்கமாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். காவேரி ஆற்று ஜலம் விவசாயிகளுக்கு மிக அவசியம். தற்போது பம்பு செட்டுகள் போன்ற சலுகைகளை அதிகப்படி சீக்கிரமாக விவசாயிகளுக்கு கொடுப்பதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதிகச் செலவில்லாமல் விவசாயிகளுக்கு வசதிகள் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். புதுக்கோட்டைக்கு அங்கும் கள்ளக்கடையை எடுத்த பிறகும் அதனால் வந்த வருமானம் போயுங்கூட இன்றைக்கு புதுக்கோட்டை மக்கள் ஒரு கோடி

12th March 1954] [Sri V. Balakrishnan]

ரூபாய்க்குமேல் வரி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பெற்றது என்னவென்றால் முன் சலுகைகள் குறைந்து இருக்கின்றன அதனால் நாம் ஒன்றும் பெருமைப் படுவதற்கில்லை.

“புதுக்கோட்டை சென்னை அரசாங்கத்துடன் இணைந்த பிறகு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு பிரமோஷன் கிடைக்கவேண்டிய சலுகை எல்லாம் கொடுக்கப்படாமல் அவர்களை ஒரு தனிப்பட்ட ஜாதி என்று மதித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளை எல்லாம் சர்க்கார் செய்யாமல் இருக்கிறது. திருச்சி அதிகாரிகள் ஜாப்தாவில் அவர்கள் இன்னும் சேர்க்கப்படவில்லை. அவ்விதமாகச் சேர்த்து அவர்களுக்கு சலுகைகளும் சமமாகக் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும்.

“அங்கு கால்நடைப் பண்ணை சமீபத்தில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன் கால்நடைப்பண்ணை அங்கு இல்லை. விவசாயப் பண்ணை தான் இருந்தது. சமீபத்தில் இந்தக் கால்நடைப் பண்ணைக்கும் Revenue Department-க்கும் முரண்பட்டதக்க கருத்துக்கள் நிலவிவருகின்றன. ஒத்துழைப்பு கிடையாது. இராமநாதபுரத்திற்கும் தஞ்சாவூருக்கும் மத்தியில் உள்ள பிரதேசங்களுக்கு இந்த கால்நடைப்பண்ணை ஒன்றுதான் இருக்கிறது. இதை விரிவான முறையில் ஆகச் செய்தால் நல்லதாக இருக்கும். இவ்விடத்தில் மேய்ச்சல் நிலம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் ஒரு பண்ணை ஏற்படுத்தி ஸ்தல விவசாயிகளுக்கு அதிக நன்மை ஏற்படும். விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டியது கால்நடை. ஆடுமாடுகள் சொந்தமாகப் பெருக்குவதற்கும் கால்நடை உயர்வுக்கும் சர்க்கார் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. நம்நாட்டில் மாட்டை வெட்டக்கூடாது என்றும் மாட்டின் சாணத்தை நம் நாட்டில் முக்கியமான எருவாக உபயோகப்படுத்தி வந்தார்கள். ஆரம்ப காலத்திலிருந்து உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு சான்ம்தான் முக்கிய எருவாக இருந்திருக்கிறது. இப்படியிருக்கிற கால்நடைப் பண்ணைக்குச் சர்க்கார் சலுகையளிக்கவில்லை. நிலத்திற்கு மதிப்பு கொடுக்கப்படவில்லை. இந்தப் பெருமையும் மதிப்பும் வர பண்ணையை விஸ்தரிக்க ரெவின்யூ இலாக்கா முன்வைவேண்டும். ஒத்துழைப்பு அவசியம். இப்பண்ணையை வைப்பாட்டி பிள்ளையாக ரெவின்யூ அதிகாரிகள் நினைத்து அதை நடத்துகிறார்கள். (சிரிப்பு.) உண்மையிலேயே வைப்பாட்டிப் பிள்ளைகளைப் போல்தான் சர்க்கார் நினைக்கிறார்கள். மேய்ச்சல் நிலங்கள் பக்கத்தில் நிறைய இருக்கிற போது சர்க்கார் ஏன் தயங்கவேண்டும்?

“கவரன்மெண்ட்டின் இரண்டு அங்கங்களாக Revenue Department-ம் Agriculture Department-ம் இருக்கின்றன. அந்த அடிப்படையில் இந்த இலாகாக்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இவர்களிடையே ஒத்துழைப்பு இல்லாமல் பல காரியங்கள் நிறுவிடுகின்றன. கருத்து வேற்றுமை இருப்பதனால் ஒரு டிபார்ட்மென்ட் கொடுத்தால் மற்றொரு டிபார்ட்மென்ட் கொடுப்பதில்லை. இதனால் மக்கள்தான் லீனாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆங்காங்கே மேடைகளில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் புற்றி அழகாகப் பேசப்படுகிறதோ ஒழிய நடைமுறையில் ஒன்றும் நிறைவேறுவதில்லை. ஆகவே இந்தக் குறைகளைல்லாம் ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டைத்தான் சாரும். அதன் அடிப்படை மனப்பான்மையை மாற்றவேண்டும். இப்படியே நிலைமை நீடித்தால் எந்த விதமான சட்டங்கள் இருந்தபோதிலும் நன்மையடைய முடியாது.”

*Sri C. KANDASAMY :—“கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று ரெவின்யூ மான்யக் கோரிக்கை மீது ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கும் முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாய நிலச்சீர்திருத்தத் தைப்பற்றி ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பலச் சந்தர்ப்பங்களிலே வற்புறுத்திக் கோரப்பட்டிருக்கிறது. கனம் முதல் மந்திரியார் பொது விவாதத்தில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது குடியானவனுக்கு வாரம் உயர்த்துவது, குடிவார பாத்தியதை வழங்குவதுதான் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று எதிர்த்தரப்பில் கூறுகிறார்கள். இவர்கள் விவசாயிகளின் ஒரு பகுதிதானே. இவர்களுக்கு ஏதாவது செய்தால் விவசாயப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடுமா என்று பொருள்பட பேசினார்கள். இது சரியல்ல. நாங்கள் நிலச் சீர்திருத்தம் என்று கூறும்போது முக்கியமாக குத்தகை வாரக்

[Sri C. Kandasamy]

[12th March 1954]

குடியானவர்களை விவசாயக் கூலிகளையும் பிரதானமாகக் குறிப்பிடுகிறோம். இவர்கள் ஜனத்தொகையில் 60 சத வீதம் அல்லது 70 சத வீதம் என்று சொல்லலாம். இவர்களுக்கு கட்டுபடியான வகையில் சட்டம் செய்தால் இவர்கள் வாங்கும் சக்தி அதிகரிக்கும். நிலச் சீர்திருத்தம் மிக அவசியம். அதை உடனே ஒழுங்காகச் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

“ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் பரமக்குடி தாலுக்காவில் கெடுபிடி வரி மிகத் தீவிரமாக வசூலிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதனால் அங்குள்ள ஏழைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு, அதனால் கொதிப்படைந்துள்ளார்கள். போதாக்குறைக்கு அதிகாரிகளும் மிகக் கேவலமாக நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். வரி கொடுக்க வேண்டியவர்களை, அவர்கள் ரோட்டில் போகும்பொழுது ‘உன் கடுக்கனைக் கழட்டு, உன் துணியைக் கொடுத்துவிட்டுப் போ’ என் றெல்லாம் கெடுபிடிச் செய்து அவர்கள் மனதைப் புண்ணுக்குகிறார்கள். இது மிகவும் கேவலமாக இருக்கிறது. மிலேச்சத்தனமாகவும் இருக்கிறது. இங்குள்ள மக்கள் 5,000, 6,000 பேர்கள் கையொப்பமிட்ட மகஜர் ஒன்றை என்னிடம் கொடுத்துள்ளார்கள். இங்கு அங்கு பல மாநாடுகள் நடத்தி அதில் இந்த அதிகாரிகளின் போக்கைக் கண்டித்து தீர்மானமும் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு கொண்டுவந்திருந்தும் இதைப்பற்றி நடவடிக்கை ஒன்றும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் இங்கு அமுலாக்கப்பட்டிருந்தும் இங்கு வரிகள் வசூலிக்கப்படுதான் வருகின்றன. அதிகப்படியாக விவசாயிகளிடத்தில் வரி வசூலிக்கப்பட்டிருந்தால் அதை மறு வருஷத்தில் வசூலிக்காது சரிப்படுத்த வேண்டும். இதற்கு நேர்மாறாக கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் இதைச் செய்யாது ஐந்து வருஷ காலமாக பஞ்சத்தால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஏழை விவசாயிகளை பலவிதமான நிர்ப்பந்தத்திற்குள்ளாக்குகிறார்கள். இதுவரை எங்கும் எந்த ஆட்சியிலும் நடைபெற்று அளவிற்கு பல சம்பவங்கள் இந்தப் பரமக்குடித் தாலுக்காவில் நடைபெற்று வருகின்றன. ஒருநாள் கிராம அதிகாரி ஒரு விவசாயியின் வீட்டை விடியற்காலே நான்கு மணிக்கு ஜப்பி செய்வதற்காகச் சென்று, அந்த வீட்டில் ஒரு சாமானும் கிடைக்காததால், அங்கிருந்த குழந்தையை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். வரி செலுத்திய பிறகுதான் அந்தக் குழந்தை திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டது. இதேபோல் ‘சலவைத் தொழிலாளி ஒருவர் வீட்டிலிருந்த அழுக்கு மூட்டைகளை ஜப்பி செய்து எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். இது மாதிரியாக கடுக்கனைக் கொடு, மோதிரத்தைக் கொடு, துணிகளைக் கொடு, குழந்தையைக் கொடு’ என்ற முறையில் கொஞ்சங்கூட ஈவு இரக்கமற்று மிரட்டி வரிவசூலிக்கிறார்கள். மேலும் காலையில் நான்கு மணிக்கும், ஐந்து மணிக்கும் வரி வசூலிக்கும் மோசமான முறை எந்த ஆட்சியிலும் நடைபெறாது. இந்த நிலைமையை மாற்ற அரசாங்கம் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-40
p.m.

“இராமேசுவரத்தில் செடி கொடிகளுக்குக்கூட வரி போடுவதாகத் தெரிகிறது. கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் அங்கு விஜயம் செய்திருந்தபோது இதைக்கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டு, இந்த விஷயத்தைப்பற்றி கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள். சமுத்திரக்கரை ஓரமாயுள்ள தரிசு நிலங்களின்மீது ஜமீன்தாரர்கள் கூட வரி வசூல் செய்யாமல் விட்டுவைத்திருந்தார்கள். இந்த மாதிரி சுமார் 60,000 ஏக்கர் நிலங்களில் எந்த விதமான விளைச்சலும் இல்லாமற் போனாலும் அதிகாரிகள் வரி வசூல் செய்வதில் கெடுபிடி செய்கிறார்கள். இதனால் லக்ஷக்கணக்கான மக்களின் மனம் புண்படுகிறது. ஐந்து, ஆறு வருஷங்களாக பஞ்சத்தினால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆள் பிழைப்பதே அரிதாக இருந்தது. இந்த வருஷம் கொஞ்சம் மழைபெய்ததால் அவர்கள் ஓரளவு நன்மை அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்களை வரி வசூல் செய்வதில் அதிகாரிகள் கெடுபிடி செய்தால், சர்க்காரிடமுள்ள அவர்களுடைய நம்பிக்கை சிதறடிக்கப்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சர்க்கார் கடன் நிவாரணச் சட்டத்தின் மூலம், தனிப்பட்ட நபர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து தங்கள் கடனை வசூலிப்பதை ஒரு வருஷத்துக்கு தடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்திருப்பதில் அரசாங்கத்துக்கு வரவேண்டிய தொகைகளை விடாமல் வசூலிப்பதுதான் சர்க்காரின் உள் நோக்கம் என்று

12th March 1954] [Sri C. Kandasamy]

கூட மக்கள் கருதுவதற்கு இடமிருக்கிறது. ஏனென்றால் அதிகாரிகள் வரி வசூலிப்பதில் அவ்வளவு கெடுபிடி செய்கிறார்கள். இராமநாதபுரத்தில் பரமக்குடி, திருவாரூர் முதலிய இடங்களில் வரி வசூல் கெடுபிடி அதிகமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்குத் தக்க பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகப்படியான வரி வசூல் செய்யப்பட்டிருந்தால் அந்த வருஷத்திலாவது சரிக்கட்டிக் கொள்ளவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தஞ்சை பண்ணையாள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துகிற அதிகாரிகள் இச்சபையின் அங்கத்தினர்கள், விவசாயிகள், நிலச்சுவான்தார்கள் முதலிய இருதரப்பினர்களும் அடங்கிய ஒரு கமிட்டியை கனம் மந்திரி அவர்களே நியமித்து இந்தச் சட்டத்திலுள்ள அனுபவ புர்வமாக எழுந்துள்ள குறைகளைப்பற்றி ஆலோசனை செய்து, அந்த ஓட்டைகளை அடைப்பதற்கும் வேண்டிய திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் ஞாபகப்படுத்தவிரும்புகிறேன். பல இடங்களில் விவசாயிகள் கிஸ்தியை கொடுக்கமுடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஐந்து, ஆறு வருஷங்களாக மழையில்லாததன் காரணமாக அவர்கள் நல்ல பலன் அடைய முடியவில்லை. ஆகையால் நிலவரியைச் குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை சர்க்கார் அனுதாபத்துடன் கவனித்து அவர்களுக்கு வரி வஜாவும் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“நிலவரியின்மீது சர்சார்ஜ் போடப்போவதாக இந்த பட்ஜெட்டில் கண்டிருக்கிறது. பணமிருப்பவர்களிடம் வரி வசூல் செய்வதில் எங்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. ஆனால் நிலச்சுவான்தாரர்களின் வருமானத்தின் அடிப்படையின்மீது வரி விதித்தால் அதாவது Income-tax விதித்தால் அதன் மூலம் சர்க்காருக்குக் கணிசமான வருமானம் கிடைக்கும். ஆனால் நிலச்சுவான்தாரர்களின் வருமானத்தை நிர்ணயிப்பது கஷ்டமாயிருக்குமென்று சர்க்கார் கருதுவது சரியல்ல. 10,000, 20,000 ஏக்கரா நிலம் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவான்தாரர்களின் வருமானத்தை கணக்கெடுப்பதில் என்ன கஷ்டம்? அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட இடங்களில் நிலமில்லாமல் அநேக இடங்களில் நிலமிருக்கின்றன. ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக பட்டா வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் கொடுக்கும் நிலவரி மீது ஸர்சார்ஜ் போடுவதைவிட வருமான வரி (Income-tax) போடுவதே நல்லது. அவர்களுடைய எல்லா நிலங்களிலிருந்தும் கிடைக்கக்கூடிய மொத்த வருமானத்தில் சாகுபடி முதலிய இதர செலவுகளைக் கழித்துவிட்டால் பாக்கியிருக்கும் நிகர வருமானத்தை சுலபமாக கணக்கெடுக்கலாம். வாரம், குத்தகை விதிதங்கள் பரிகாரம் வருமானத்தை சுலபமாக கணக்கெடுக்கலாம். அந்த நிகர வருமானத்தின்மீது வரி விதிப்பதினால் கணிசமான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கு வருமானவரி (Income-tax) போடுவது அவசியம். அப்படி விவசாய வருமானவரி போடுவதன்மூலம் சிறிய பட்டா தாரர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க முடியும். அதனால் சர்க்காருக்கு நிச்சயமாக ஒரு கணிசமான அளவுக்கு வருமானம் கிடைக்குமென்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

(At this stage Mr. Speaker occupied the Chair.)

“கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் லஞ்சம் வாங்குவதைத் தடுக்க அவர்களுடைய நிலைமை சீர்திருத்தப்படவேண்டும். அவர்களுக்கு ஓரளவு சம்பள உயர்வும் உத்தியோகத்தில் ஸ்திரீத் தன்மையும் ஏற்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். இதில் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டே, கனம் அங்கத்தினர் மீராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரணையை நான் ஆதரிக்கிறேன். முன்பு கூறியபடி நான் கொண்டுவந்துள்ள 5,000, 6,000 மக்கள் கையெழுத்திட்டிருக்கிற ஒரு மகஜரை இச்சபை முன்பு சமர்ப்பித்து என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

(At this stage the hon. Member handed over the mahazar to the Assistant Secretary of the State Legislature.)